

31992L0035

10.6.1992

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

L 157/19

ДИРЕКТИВА 92/35/ЕИО НА СЪВЕТА**от 29 април 1992 година****за определяне на правила за контрол и мерките за борба с болестта Африканска чума по конете**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 43 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽²⁾,като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽³⁾,

като има предвид, че Директива 90/426/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно ветеринарно-санитарните условия, регулиращи движението и вноса от трети страни на еднокопитни животни ⁽⁴⁾, има за цел да либерализира придвижването на еднокопитни животни на територията на Общността; като има предвид, че съгласно член 5, параграф 4 от нея трябва да бъдат въведени мерки на Общността за хармонизиране на правилата за контрол и мерките за борба с болестта Африканска чума по конете;

като има предвид, че тези мерки ще дадат възможност да се осигури рационалното развитие на животновъдния сектор и ще спомогнат за опазването на здравето на животните в Общността;

като има предвид, че възникнало огнище на тази болест може бързо да придобие епизоотични размери, като причини смъртност и сътресения, които е възможно рязко да понижат доходността от отглеждането на добитък;

като има предвид, че при възникване на съмнение за наличие на болестта трябва незабавно да се вземат мерки за контрол и като има предвид, че в момента, в който болестта бъде потвърдена, трябва да се предприеме незабавно и ефективно действие с цел да се гарантира опазването на здравето на животните в Общността;

като има предвид, че мерките, които трябва да се вземат, трябва да са насочени към предпазване от разпространението на болестта Африканска чума по конете; като има предвид, че придвижването на животни, които е възможно да пренесат заразата, трябва да бъде строго контролирано, а насекомите - преносители на заразата трябва да бъдат унищожени от заразените стопанства;

като има предвид, че трябва да се определят условията, при които може да бъде извършена ваксинация срещу болестта Африканска чума по конете и правилата, които регулират извършването на ваксинацията;

като има предвид, че с цел осигуряване на по-ефективен контрол върху болестта и като се вземат под внимание географските, административните, екологичните и епизоотологичните фактори,

⁽¹⁾ ОВ С 312, 3.12.1991 г., стр. 12.

⁽²⁾ Становище, дадено на 10 април 1992 г. (все още не публикувано в Официален вестник).

⁽³⁾ Становище, дадено на 29 април 1992 г. (все още не публикувано в Официален вестник).

⁽⁴⁾ ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 42. Директива, последно изменена с Решение 92/130/ЕИО (ОВ L 47, 22.2.1992 г., стр. 26).

следва да се предприеме съответно действие за създаването на предпазни и наблюдавани зони;

като има предвид, че извършването на цялостно епизоотологично проучване е крайно необходимо, за да се предотврати всяко разпространение на болестта;

като има предвид, че в случай на възникване на болестта Африканска чума по конете се прилага член 3 от Решение 90/424/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно разходите във ветеринарната област ⁽⁵⁾,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

С настоящата директива се определят правилата за контрол и мерките за борба с болестта Африканска чума по конете.

Член 2

За целите на настоящата директива определенията, съдържащи се в член 2 от Директива 90/426/ЕИО се прилагат по съответния начин и когато е необходимо.

Въпреки това *стопанство* означава стопанство по смисъла на Директива 90/426/ЕИО и природни резервати, в които еднокопитни животни живеят на свобода.

Освен това:

- а) *собственик или лице, което отглежда животни* е всяко физическо или юридическо лице (лица), което притежава правото на собственост върху еднокопитни животни, или което е натоварено с тяхното отглеждане, независимо със или без цел получаване на възнаграждение;
- б) *преносител* е насекомо от вида *imicola Culicoides* или всяко друго насекомо от рода *Culicoides*, което е възможно да пренесе болестта Африканска чума по конете, и което подлежи на идентифициране съгласно процедурата, предвидена в член 19, след като Научният ветеринарен комитет представи своето становище;
- в) *потвърждение* е декларация на компетентния орган за наличието на болестта Африканска чума по конете, въз основа на лабораторни резултати; въпреки това, в случай на епидемия, компетентният орган може да потвърди болестта и на основание на резултатите от клинични и/или епидемиологични изследвания;
- г) *компетентен орган* е централният орган на държава-членка, който е отговорен за извършването на ветеринарни проверки или всеки ветеринарен орган, на който централният орган е делегирал това правомощие;
- д) *официален ветеринарен лекар* е ветеринарният лекар, назначен от компетентния орган.

⁽⁵⁾ ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 19. Решение, последно изменено с Регламент (ЕИО) № 3763/91 (ОВ L 356, 24.12.1991 г., стр. 1).

Член 3

Държавите-членки гарантират, че възникването или съмнението за наличие на болестта Африканска чума по конете е предмет на задължително и незабавно обявяване пред компетентния орган.

Член 4

1. Когато в дадено стопанство се намират едно или повече еднокопитни животни, за които е налице съмнение за болестта Африканска чума по конете, държавите-членки гарантират, че официалният ветеринарен лекар незабавно привежда в действие официалните средства за проучване с цел да се потвърди или изключи наличието на въпросната болест.

2. От момента, в който бъде обявено съмнението за наличие на болестта, официалният ветеринарен лекар:

- a) поставя под официален надзор стопанството(ата), за което (които) има съмнение за заболяване;
- b) предприема:
 - i) официално преброяване на еднокопитните животни, като за всеки един вид се посочва броят на умрелите, болните или застрашените от заразяване еднокопитни животни, както и актуализирането на данните от това преброяване, за да се отчетат новородените или умрелите през периода на съмнението; информацията от преброяването трябва да се представя при поискване и се допуска да бъде проверявана при всяка инспекция;
 - ii) преброяване на местата, в които преносителят може лесно да оцелее или да се настани, както и употребата на съответни средства за унищожаване на насекомите в тези места;
 - iii) извършването на епизоотологично проучване, съгласно член 7;
- в) редовно посещава стопанството(ата), при което той:
 - i) преглежда всяко животно, отглеждано в стопанството (ата);
 - ii) извършва пълно клинично изследване или аутопсия на животните, за които съществува съмнение за заболяване или умрелите животни и взема пробите, необходими за извършването на лабораторни изследвания;
- г) гарантира, че:
 - i) всички намиращи се в стопанството(ата) еднокопитни животни са настанени в техните помещения, както и на други места, където животните да са предпазени от преносителя;
 - ii) всяко придвижване на еднокопитни животни към или от стопанството(ата) се забранява;
 - iii) в сградите и около местата, където са настанени еднокопитните животни се употребяват съответните средства за унищожаване на насекомите;
 - iv) трупове на еднокопитните животни, които са умрели в стопанството, се унищожават, обезвреждат, изгарят или загробват съгласно Директива 90/667/ЕИО на Съвета от

27 ноември 1990 г. относно ветеринарните правила за унищожаване и преработка на животински отпадъци, тяхното пускане на пазара и предотвратяване на патогени във фуражите от животински или рибен произход, и за изменение на Директива 90/425/ЕИО ⁽¹⁾.

3. До въвеждането на официалните мерки, посочени в параграф 2, собственикът на животните или лицето, което отглежда животни, за които има съмнение за болестта, предприема всички необходими предпазни мерки, за да осигури спазването на параграф 2, буква г).

4. Компетентният орган може да приложи всяка от мерките, предвидени в параграф 2 и за други стопанства, ако тяхното местонахождение, тяхното географско разположение или контактите със стопанството, за което има съмнение за болестта, дават основание да се подозира наличието на предполагаемо заразяване.

5. Освен разпоредбите на параграф 2, в съответствие с процедурата, посочена в член 19, могат да се определят и специфични разпоредби по отношение на природните резервати, в които еднокопитни животни живеят на свобода.

6. Мерките, които се включват в обхвата на настоящия член, официално се преустановяват, само ако отпадне съмнението на компетентния орган за наличието на болестта Африканска чума по конете.

Член 5

Ваксинацията срещу Африканската чума по конете може да се извършва единствено в съответствие с разпоредбите, определени в настоящата директива.

Член 6

1. Когато наличието на болестта Африканска чума по конете се потвърди официално, официалният ветеринарен лекар:

- a) незабавно пристъпва към умъртвяване под официален надзор на всички еднокопитни животни в заразеното стопанство, които са болни от Африканска чума по конете, а и на животните, които са показали клинични признаци за болестта;
- b) разпорежда унищожаването, обезвреждането, изгарянето или загробването на трупове на горепосочените еднокопитни животни, в съответствие с Директива 90/667/ЕИО и/или;
- в) разширява обхвата на мерките, определени в член 4, към други стопанства, разположени в радиус 20 км около заразеното стопанство(а), който влиза в границите на предпазната зона;
- г) пристъпва към профилактична ваксинация на всички еднокопитни животни в зоната, определена в буква в), като използва ваксина, разрешена от компетентния орган и идентифицира животните чрез нанасянето по одобрен метод на ясна и незаличима маркировка, в съответствие с процедурата, определена в член 19. Въпреки това, въз основа на епизоотологичните, метеорологичните, географските или климатологичните обстоятелства, изискването за извършването на ваксинацията може да бъде дерогирано от компетентния орган. Компетентният орган уведомява Комисията за това;
- д) извършва епизоотологично проучване, в съответствие с член 7.

⁽¹⁾ ОВ L 363, 27.12.1990 г., стр. 51.

2. Компетентният орган може да разшири обхвата на мерките, предвидени в параграф 1, извън зоната, посочена в буква в) от него, ако поради географската, екологичната или метеорологичната обстановка или поради движението от и към стопанството, в което е било потвърдено наличието на болестта, съществуват основателни съмнения за разрастване на болестта Африканска чума по конете. Той уведомява Комисията за това.

3. Когато зоната, посочена в параграф 1, е разположена на територията на повече от една държава-членка, компетентните органи на въпросната държава-членка си сътрудничат при определянето на границите на тази зона. Ако е необходимо, зоната може да бъде определена съгласно процедурата, посочена в член 19.

Член 7

1. Епизоотологичното проучване обхваща:

- продължителността от време, през което болестта Африканска чума по конете вероятно е съществувала в стопанството;
- предполагаемия произход на болестта Африканска чума по конете в стопанството и идентифицирането на други стопанства, където се отглеждат еднокопитни животни, които биха могли да заболели или да бъдат заразени от същия източник;
- наличието и разпространението на преносителите на болестта;
- движението на еднокопитни животни от и към засегнатите стопанства, а също и на трупове на еднокопитни животни, преместени от тези стопанства.

2. С цел да се осигури пълна координация на всички необходими мерки, за да се гарантира колкото е възможно по-бързото ликвидане на болестта Африканска чума по конете и с цел извършването на епизоотологично проучване, се създава звено за действие при кризисни ситуации.

Общите правила, които се отнасят до националните звена за действие при кризи и кризисните звена на Общността се приемат от Съвета, който действа по предложение на Комисията.

Член 8

1. Държавите-членки гарантират, че в допълнение на мерките, предвидени в член 6, компетентният орган създава предпазна зона и наблюдавана зона. При създаването на зоните се вземат под внимание географските, административните, екологичните и епизоотологичните фактори, свързани с болестта Африканска чума по конете, както и структурите за осъществяване на контрол на болестта.

2. а) Предпазната зона обхваща част от територията на Общността в радиус не по-малко от 100 км около цялото заразено стопанство.
- б) Наблюдаваната зона обхваща част от територията на Общността, която се простира на не по-малко от 50 км извън предпазната зона, където през последните 12 месеца не е била извършвана профилактична ваксинация.
- в) Когато тези зони са разположени на територията на няколко държави-членки, компетентните органи на засегнатите държави-членки си сътрудничат с цел да определят зоните, посочени в букви а) и б). Въпреки това, ако е необходимо,

предпазната зона и наблюдаваната зона се определят в съответствие с процедурата, посочена в член 19.

3. При надлежно обосновано искане от страна на държава-членка в съответствие с процедурата, посочена в член 19, може да се вземе решение с оглед изменение на границите на зоните, определени в параграф 2, като се вземат под внимание:

- тяхното географско местоположение и екологичните фактори;
- метеорологичните условия;
- наличието и разпространението на преносителя;
- резултатите от епизоотологичните проучвания, извършени в съответствие с член 7;
- резултатите от лабораторните изследвания;
- прилагането на мерките за контрол, по-специално мерките за унищожаване на насекомите.

Член 9

1. Държавите-членки гарантират, че в предпазната зона се прилагат следните мерки:

- а) идентифицират се всички стопанства за отглеждане на еднокопитни животни, които са разположени в пределите на предпазната зона;
- б) официалният ветеринарен лекар извършва:
 - периодични проверки на всички стопанства, където се отглеждат еднокопитни животни;
 - клиничен преглед на посочените еднокопитни животни, включително, ако е необходимо, официалният ветеринарен лекар взема проби за лабораторно изследване; трябва да се съхранява регистър с резултатите от всички извършени проверки и констатации;
- в) еднокопитните животни напускат стопанството, в което те се отглеждат само с цел директното им транспортиране, под официален надзор, за принудително клане до клиника, която е разположена в предпазната зона или ако в зоната няма клиника, до клиника, разположена в наблюдаваната зона, определена от компетентния орган.

2. В допълнение на мерките, предвидени в параграф 1, съгласно процедурата, посочена в член 19, може да се вземе решение за извършване на профилактична ваксинация на еднокопитни животни срещу болестта Африканска чума по конете и за идентифицирането на животните, които се намират в предпазната зона.

Член 10

Държавите-членки гарантират, че:

1. мерките, предвидени в член 9, параграф 1, се прилагат в наблюдаваната зона. Въпреки това се допуска животните да бъдат заклани в предпазната зона в клиника, която компетентният орган е определил за целта, ако в наблюдаваната зона няма клиника;
2. в наблюдаваната зона се забранява всякаква ваксинация срещу болестта Африканска чума по конете.

Член 11

Периодът на прилагане и поддържане на мерките, предвидени в членове 6, 8, 9 и 10 се определя с процедурата, определена в член 19. В никакъв случай не се допуска периодът да е по-малък от 12 месеца, когато е била извършена ваксинация в съответствие с член 6, параграф 1 и член 9, параграф 2.

Въпреки това, независимо от член 9, параграф 1, буква в) и член 10, параграф 1:

- a) еднокопитните животни от предпазната зона и от наблюдаваната зона могат да бъдат транспортирани под официален надзор до карантинната станция, посочена в член 5, параграф 3, буква г) от Директива 90/426/ЕИО директива, но при условията, определени в член 5, параграф 3 от същата директива;
- б) за придвижването на еднокопитни животни в пределите на зони с еднакъв статут е необходимо разрешение от страна на компетентните органи, въз основа на следните правила:
 - i) еднокопитните животни задължително:
 - преминават през предварителна официална проверка;
 - се изисква да бъдат идентифицирани, и
 - се придружават от официален документ;
 - ii) при всички случаи държавите-членки осигуряват, че еднокопитни животни, ваксинирани преди по-малко от 60 дни, не могат да напускат стопанството, в което са се намирили по време на извършване на ваксинацията;
 - iii) държавата-членка уведомява Комисията в рамките на Постоянния ветеринарен комитет относно предприетите мерки в тази област.

Член 12

Когато в определен регион епидемията от Африканска чума по конете е изключително сериозна, засегнатите държави-членки предприемат всички допълнителни мерки, в съответствие с процедурата, посочена в член 19.

Член 13

Държавите-членки осигуряват, че компетентният орган взема всички необходими и съответни мерки по отношение на това всички лица, които се намират в предпазните и наблюдаваните зони да бъдат напълно информирани за ограниченията, които са в сила, и предприемат необходимите разпоредбиза подходящото изпълнение на въпросните мерки.

Член 14

1. Във всяка държава-членка се определя национална лаборатория, която да извършва лабораторните изследвания, предвидени в настоящата директива. Националните лаборатории, както и техните правомощия и задължения са изброени в приложение I към настоящата директива.

2. Националните лаборатории, включени в приложение I, поддържат връзка с референтната лаборатория на Общността, съгласно член 15.

Член 15

Референтната лаборатория на Общността за болестта Африканска чума по конете е посочена в приложение II. Независимо от разпоредбите на Решение 90/424/ЕИО, и по-специално член 28 от него, функциите и задълженията на лабораторията се определят в приложение III.

Член 16

Доколкото е необходимо за еднообразното прилагане на настоящата директива и в сътрудничество с компетентните органи, държавите-членки могат да извършват проверки на място. За тази цел се допуска чрез извършването на проверка на представителен процент от стопанствата да се потвърди дали компетентните органи спазват разпоредбите на настоящата директива. Комисията уведомява държавите-членки за резултатите от извършените проверки.

Държава-членка, на чиято територия се извършва проверка, оказва на експертите необходимото съдействие при изпълнение на техните задължения.

Общите правила за прилагане на настоящия член се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 19.

Член 17

1. Всяка държава-членка изготвя план за действие в извънредни ситуации, в който посочва как тя ще прилага мерките, определени в настоящата директива.

Чрез този план трябва да се разреши достъпът до техническото и технологичното оборудване, съоръженията, персонала и всички други съответни материали, които са необходими за бързото и ефикасно ликвидиране на болестта.

2. Критериите, които трябва да се прилагат при изготвянето на плановете, посочени в параграф 1, са определени в приложение IV.

Плановете, които са изготвени в съответствие с тези критерии, се представят на Комисията не по-късно от три месеца от датата на прилагането на настоящата директива.

Комисията преглежда плановете, за да реши дали те позволяват постигането на желаната цел и предлага на съответната държава-членка всички необходими изменения най-вече с цел да се осигури, че плановете са съвместими с тези на другите държави-членки.

Комисията одобрява плановете, които при необходимост се изменят в съответствие с процедурите, определени в член 19.

Впоследствие плановете могат да бъдат изменени или допълвани в съответствие със същата процедура, за да се вземе под внимание развитието в обстановката.

Член 18

Приложенията се изменят от Съвета по предложение на Комисията.

Член 19

1. Когато трябва да се следва процедурата, определена в настоящия член, председателят незабавно отнася въпроса до Постоянния ветеринарен комитет, създаден с Решение 68/361/ЕИО ⁽¹⁾, (наричан по-нататък „комитетът“), по своя собствена инициатива или по искане на държава-членка.

2. Представителят на Комисията представя на комитета проект на мерките, които следва да се предприемат. Комитетът представя своето становище по проекта в срок, който председателят може да определи в съответствие с неотложността на въпроса. При решения, които е необходимо Съветът да приеме по предложение на Комисията, становището се приема с мнозинството, определено в член 148, параграф 2 от Договора. Гласовете на представителите на държавите-членки се претеглят по начина, описан в този член. Председателят не гласува.

3. а) Комисията приема предвидените мерки, ако те са в съответствие със становището на комитета.

б) Ако предвидените мерки не са в съответствие със становището на комитета или ако не е представено никакво становище, Комисията незабавно внася в Съвета предложение относно мерките, които следва да се приемат. Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство.

Ако при изтичане на три месеца от датата на отнасяне на въпроса до Съвета, Съветът не се е произнесъл, предложенията се приемат от Комисията, с изключение на слу-

шайте, когато Съветът е взел решение против въпросните мерки с обикновено мнозинство.

Член 20

Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива до 31 декември 1992 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

Член 21

Комисията представя на Съвета доклад за прилагането на настоящата директива, заедно с всички съответни предложения преди 1 октомври 1993 г. въз основа на придобития опит.

Член 22

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Люксембург на 29 април 1992 година.

За Съвета

Председател

Arlindo MARQUES CUNHA

⁽¹⁾ ОВ L 255, 18.10.1968 г., стр. 23.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

А. СПИСКЪТ НА НАЦИОНАЛНИТЕ ЛАБОРАТОРИИ ЗА БОЛЕСТТА АФРИКАНСКА ЧУМА ПО КОНЕТЕ

Белгия	Institut National de Recherche Vétérinaire (INRV), Groeselenberg 99, 1180 Bruxelles Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek (NIDO), Groeselenbergstraat 99, 1180 Brussel
Дания	Statens Veterinaere Institut for Virusforskning, Lindholm, 4771 Kalvehave
Германия	Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere, Paul-Ehrlich-Straße, 7400 Tübingen
Франция	Laboratoire Central de Recherches Vétérinaires, 22, rue Pierre Curie, BP 67, 94703 Maisons Alfort Cedex
Гърция	Institut de fièvre aphteuse et des maladies exotiques du Centre des Instituts Vétérinaires d'Athènes, Rue Neapoleos 25, KA 15 310 Aghia Paraskevi, Athens
Ирландия	Central Veterinary Research Laboratory, Department of Agriculture and Food, Abbotstown, Castleknock, Dublin
Италия	Istituto Zooprofilattico Sperimentale dell'Abruzzo e del Molise, Via Campo Boario, Teramo
Люксембург	Laboratoire de Médecine Vétérinaire de l'État, 54, Avenue Gaston Diderich, L-Luxembourg
Нидерландия	Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad
Португалия	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária, Estrada de Benfica No 102, Lisboa
Испания	Laboratorio de sanidad y producción animal, Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, 28110 Algete, Madrid
Обединено кралство	Institute of Animal Health, Ash Road, Pirbright, Woking, Surrey GU 24 0NF

Б. ФУНКЦИИ И ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА НАЦИОНАЛНИТЕ ЛАБОРАТОРИИ ЗА БОЛЕСТТА АФРИКАНСКА ЧУМА ПО КОНЕТЕ

Националните лаборатории за болестта Африканска чума по конете отговарят за съгласуване на стандартите и методите за диагностика, определени във всяка лаборатория за диагностика на държавата-членка, както за използването на реактиви и за тестването на ваксините. За целта лабораториите:

- а) могат да снабдяват с реактиви съответните лаборатории за диагностика, които ги заявяват;
 - б) извършват контрол върху качеството на всички реактиви за диагностика, които се използват във въпросната държава-членка;
 - в) организират периодично провеждането на сравнителни тестове;
 - г) съхраняват изолатите на вируса на болестта Африканска чума по конете от потвърдени случаи във въпросната държава-членка;
 - д) осигуряват потвърждаването на положителните резултати, получени в регионалните лаборатории за диагностика.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

РЕФЕРЕНТНА ЛАБОРАТОРИЯ НА ОБЩНОСТТА

Laboratorio de sanidad y producción animal,
Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación,
28110 Algete, Madrid — España.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ФУНКЦИИ И ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА РЕФЕРЕНТНАТА ЛАБОРАТОРИЯ НА ОБЩНОСТТА ЗА БОЛЕСТТА АФРИКАНСКА ЧУМА ПО КОНЕТЕ

Референтната лаборатория на Общността има следните функции и задължения:

1. да координира, след консултиране с Комисията, използваните в държавите-членки методи за диагностициране на болестта Африканска чума по конете, по-конкретно чрез:
 - а) определяне на типа, съхраняване и снабдяване с шамове на вируса на болестта Африканска чума по конете, предназначени за серологични изследвания, а също и чрез приготвянето на антисерум;
 - б) снабдяване на националните референтни лаборатории със стандартни серуми и други сравнителни реактиви с цел да се стандартизират изследванията и реактивите, които се използват във всяка държава-членка;
 - в) създаване и поддържане на фонд от шамове и изолати на вируса на болестта Африканска чума по конете;
 - г) организиране на периодични сравнителни тестове по отношение на процедурите за диагностика на ниво Общност;
 - д) събиране и сортиране на данни и информация относно използваните методи за диагностика и резултатите от извършваните в Общността тестове;
 - е) охарактеризиране на изолатите на болестта Африканска чума по конете чрез използването на съществуващите най-съвременни методи, за да се позволи по-добро усвояване на епизоотологията на болестта Африканска чума по конете;
 - ж) постоянно следене на постиженията при наблюдението, епизоотологията и превенцията на болестта Африканска чума по конете по целия свят;
2. да съдейства активно при диагностицирането на огнища на болестта Африканска чума по конете в държавите-членки чрез получаването на изолати на вируса за потвърждаване на диагнозата, охарактеризиране и епизоотологични проучвания;
3. да спомогне за обучението или преквалификацията на експертите по лабораторна диагностика, с оглед хармонизирането на техниките за диагностика навсякъде в Общността;
4. да извършва взаимен и реципрочен обмен на информация със световната лаборатория за болестта Африканска чума по конете, определена от Международното бюро по епизоотии (МБЕ), най-вече по отношение на промените в световната обстановка, свързани с болестта Африканска чума по конете.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

КРИТЕРИИ ЗА ПЛАНОВЕТЕ ЗА ДЕЙСТВИЕ В ИЗВЪНРЕДНИ СИТУАЦИИ

Планове за действие в извънредни ситуации трябва да отговарят най-малко на следните критерии:

1. създават кризисен център на национално ниво, който да координира всички мерки за контрол в засегнатата държава-членка;
 2. съставят списък на местните центрове за контрол, притежаващи необходимото техническо оборудване и средства за координиране на мерките за контрол на болестта на местно ниво;
 3. представят подробна информация относно персонала, който участва при мерките за контрол, неговите умения и отговорности;
 4. всеки местен център за контрол на болестта трябва да притежава възможности за незабавно влизане в контакт с лица/организации, които са пряко или косвено свързани с появата на огнище на болестта;
 5. разполагат с оборудване и материали за провеждане на мерките за контрол на болестта по съответния начин;
 6. представят подробни инструкции относно действията, които следва да се предприемат при поява на съмнение или при потвърждаване на заболяването, а и на заразата, включително за начините за обезвреждане на трупове;
 7. изготвят програми за обучение с цел поддържане и развиване на уменията относно работа на терена, както и относно административните процедури;
 8. лабораториите за диагностика трябва да разполагат с техническо оборудване и средства за извършване на следкласичен преглед, с необходимия капацитет за серология, хистология и др., а трябва също да поддържат умения за бърза диагностика (като за тази цел трябва да се организира бързото транспортиране на пробите);
 9. предоставят информация за предполагаемото количество ваксина срещу Африканска чума по конете, което би било необходимо в случай на възстановяване на принудителната ваксинация;
 10. създават се разпоредби за осигуряване на законовите правомощия, които са необходими за прилагането на планове за действие в извънредни ситуации.
-